ELISABETH SCHONAUGIENSIS. GODEFRIDUS ADMONTENSIS. ANSELMUS CANTUARIENSIS. IVO CARNOTENSIS. INSTITUTA REGUM DE IMMUNITATE ET SACRILEGIO

4. Viertel 12. Jh. Seite 63r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36541
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

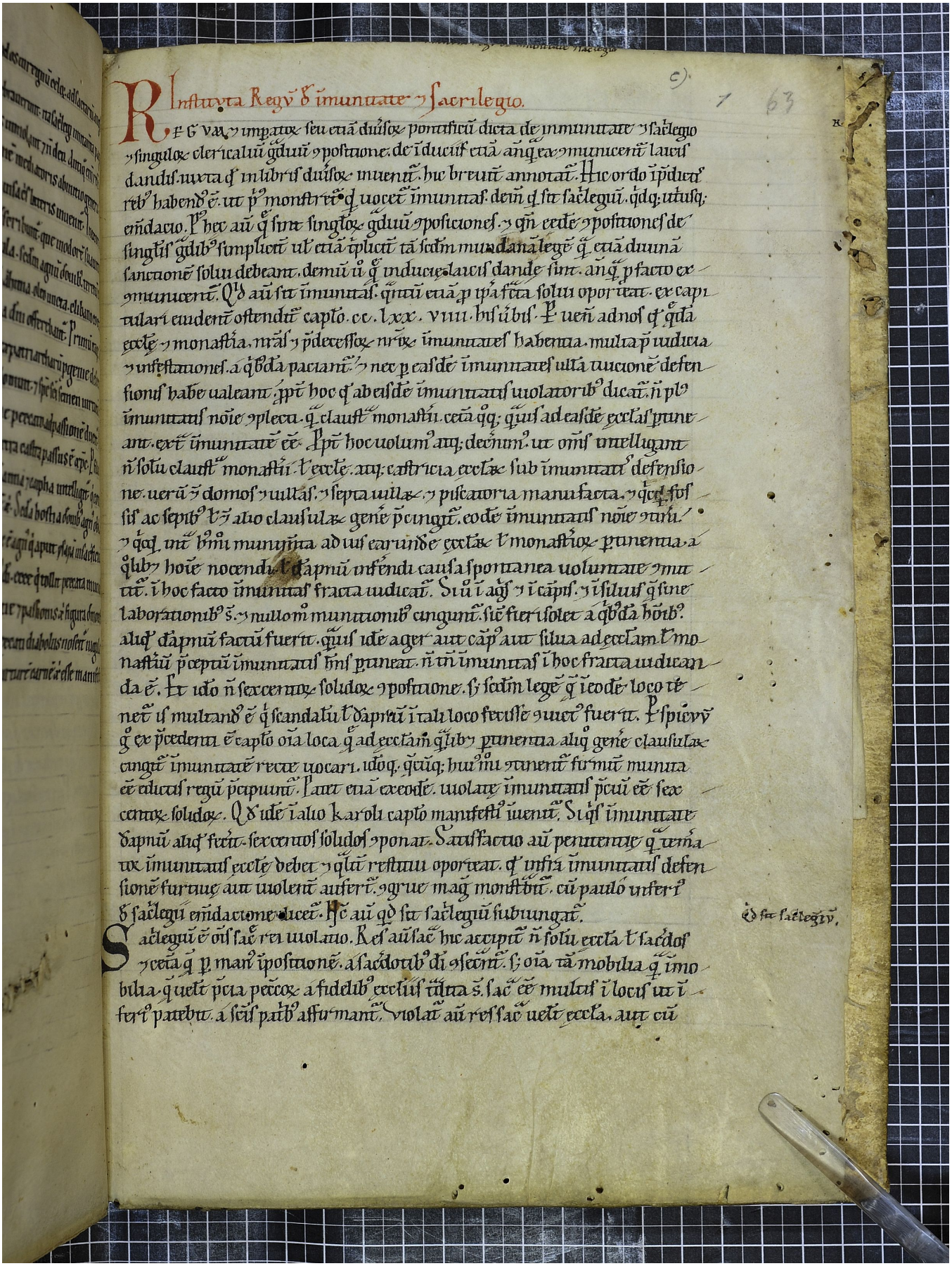

Instituta Regu de immunitate ⁊ sacrilegio.

Reges vel imperatores seu etiam duces pontificum dicta de immunitate ⁊ sacrilegio ⁊ singulorum clericalium gaudium ⁊ possessione. de iniquitate etiam angariarum ⁊ munerum laicis dandis. uerba quæ in libris ducum inuenimus. hæc breuiter annotamus. Hic ordo in pauperum habendo est. ut primo monasteriorum quæ uocantur immunitates. deinde quæ sint sacrilegium. quidquid utiliter eandem. Primo hæc autem quæ sint singulorum gaudium ⁊ possessiones. ⁊ quæ ecclesiæ ⁊ possessiones de singulis gaudiis simpliciter ut etiam iniquitatem tam secundum mundanam legem quam etiam diuinam sanctionem solui debeant. demum uero quæ inducunt laicis dandis sint. angariæ pro facto ex ⁊ munerum. Quid autem sint immunitates. quantum etiam pro ipsa facta solui oporteat. ex capitulari eiusdem ostendit capitulo. cc. lxxx. viii. his uerbis. Et uenit ad nos quod quidam ecclesiæ ⁊ monasteria. uasalorum ⁊ predecessores nostri imperatores immunitates habentia multa per iudicia ⁊ infestationes. a quibusdam patiantur. ⁊ nec per easdem immunitates ullam iniuriosam defensionis habere ualeant. propter hoc quod abeisdem immunitatis uiolatoribus ducantur. non pro immunitatis noxie ⁊ plecunia quam clausuram monasterii. etiam quoque quicumque ad easdem ecclesias pertinent. extra immunitatem esse. Propter hoc uolumus atque decernimus. ut omnis intelligant non solum clausuram monasterii. et ecclesiam atque castricia ecclesiæ sub immunitatis defensione. uerum et domos ⁊ uillas. ⁊ septa uillarum. ⁊ piscatoria manufacta. ⁊ quicquid fossis ac septis et alio clausulæ genere pertinuerit. eodem immunitatis noxie ⁊ iuris. ⁊ quicquid uero bonum munificentia ad uisum earundem ecclesiarum et monasteriorum pertinentia a quibus hoc nocendi et damnum infendi causa spontanea uoluntate ⁊ mutuum. in hoc facto immunitatis fracta iudicatur. Si uero in agris ⁊ in campis. ⁊ in siluis quæ sine laborationibus sunt. ⁊ nullorum munitionibus cinguntur. sicut fieri solet a quibusdam hominibus. aliquid damnum factum fuerit. quisquis uidet ager aut campus aut silua ad ecclesiam et monasterium pertinentium immunitatis hinc pertinent. non uero immunitatis in hoc fracta iudicanda esse. Et uidetur non sexcentorum solidorum ⁊ possessione. si secundum legem quæ in eodem loco tenetur is multandus esse quia scandalum et damnum in tali loco fecisse ⁊ iniuriam fuerit. Et spiritum quod ex precedentibus capitulis omnia loca quæ ad ecclesiam quibus pertinentia aliquo genere clausulæ cinguntur immunitatem recte uocari. idque quicumque huiusmodi pertinent fuerint munita esse edictis regum principum. Sunt etiam exceptæ. uiolatæ immunitatis pecunia esse sexcentorum solidorum. Quod uidetur in alio karoli capitulo manifestius inuenitur. Si quis immunitatem damnum aliquid fecerit sexcentos solidos ponat. Satisfactio autem penitentiæ quam uiolator immunitatis ecclesiæ debet ⁊ quantum restituere oporteat. quantum infra immunitatis defensionem furtiue aut uiolenter auferit. ⁊ grue magnum monasterium. cum paulo uiolentiam sacrilegii emendatione dicetur. Hæc autem quod sint sacrilegium subiungatur.

Sacrilegium est omnis sacrarum rerum uiolatio. Res autem sacræ hic accipitur non solum ecclesiæ et sacerdotes ⁊ cetera quæ per manum impositionem. a sacerdotibus dedicantur. sed omnia tam mobilia quam immobilia quæcumque pecunia peccatorum a fidelibus ecclesiis tantum sunt sacra esse multis in locis ut inferiorum parentum a seniorum patrum affirmantur. Violatur autem res sacra uel ecclesia. aut cum

ed sint sacrilegium.